

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

26 травня 2005 року

№19 (2713)

Візит Державного секретаря України

16 травня 2005 року відбувся візит Державного секретаря України О.О.Зінченка до нашого університету.

У ході візиту О.О.Зінченко ознайомився з інфраструктурою НТУУ «КПІ» та оглянув галерею видатних політехніків, експозиції Державного політехнічного музею, відвідав меморіальну аудиторію С.П.Корольова, де мав невимущену розмову зі студентами. В Інституті інформаційних технологій в освіті знайомився із станом впровадження інформаційних мереж для науки і освіти.

Відбулася також зустріч О.О.Зінченка зі студентами – переможцями Міжнародних олімпіад (на фото).

Державного секретаря супроводжував і давав пояснення ректор НТУУ «КПІ» академік НАН України М.З.Згуровський.

Інф. «КПІ»

14 травня 2005 року НТУУ «КПІ» відвідав начальник Генерального штабу Збройних сил України генерал-полковник С.О.Кириченко. У ході свого візиту він виконав почесну місію відкрити у Державному політехнічному музеї при НТУУ «КПІ» експозицію стрілецької зброї, яку створено на основі зразків, що їх передало Міністерство оборони України.

Про нову експозицію розповідає молодший науковий співробітник музею Григорій Лупаренко.

«У новій експозиції представлені всі види стрілецької зброї в історичному розитку: гвинтівки, пістолети-кулемети, автомати, кулемети, гранатомети, револьвери та пістолети, спортивна зброя.

В експозиції є гвинтівка Лебель зразка 1886/93 року (Франція), гвинтівка Лі-Енфільд – основна зброя англійців в I та II світових війнах, гвинтівка Сербський Маузер та інші. Є також вітчизняні гвинтівки, зокрема знаменита трьохлінійка зразка 1891 р. з голчастим штиком. Представлено самозарядні гвинтівки, зокрема СКС-45 (СРСР).

З пістолетів-кулеметів виставлено німецький МР-40, чехословацький «зразок 26» – попередник відомого Скорпіона та УЗІ, відомий ППШ-41, що застосовувався під час Великої Вітчизняної війни.

Виставлено німецькі штурмові гвинтівки МР-44. Є кілька модифікацій найбільш поширеного у світі автомата Калашникова. Цей автомат стоїть

на озброєнні в 50-ти країнах, виготовляється в 30, зображений на державних символах п'яти країн.

В експозиції є станкові та крупнокаліберні кулемети. З останніх привертає увагу знаменитий ДШК (Дегтярьова – Шпагіна – крупнокаліберний). Виставлено також ручні кулемети виробництва Німеччини, Італії, СРСР, Чехословаччини.

Відкрито експозицію стрілецької зброї

М.З.Згуровський і С.О.Кириченко

У колекції особистої зброї представлено револьвер Нагана, перший радянський пістолет ТТ (Токарева), відомий пістолет Макарова та інші. Є кілька іноземних пістолетів, зокрема знамениті маузер, браунінг, парабелум 08, кольт 45-го калібру.

Є також невелика колекція спортивної зброї, де виставлені, зокрема, гвинтівки ТОЗ-8 розробки 1932 року, ТОЗ-12 з діоптричним прицілом, пістолет Марголіна, з яким спортсмени встановили не один світовий рекорд.

Зрозуміло, що всі виставлені зразки перероблено відповідним чином на музейні експонати і як зброю їх застосовувати вже неможливо.

В експозиції є портрети видатних конструкторів стрілецької зброї – тих, чийми іменами названі револьвери, пістолети, гвинтівки, автомати, що виставлені в експозиції.

Експозиція відкрита для відвідувачів.

М.Петренко

СПІВРОБІТНИЦТВО ВЧЕНИХ З ICSU

У середині травня в НАН України відбулася робоча зустріч учених України, Росії, Білорусі і Молдови з виконавчим директором Міжнародної ради з науки ICSU паном Томасом Россуелом.

Міжнародну раду з науки (ICSU) засновано в 1931 році. ICSU – неурядова організація, до складу якої входять національні наукові органи 101 країни та 27 міжнародних наукових союзів. Рада діє як центр обміну ідеями, науковою інформацією та розвитку наукових стандартів. Рада допомагає створювати міжнародні та регіональні мережі вчених з однаковими інтересами і підтримує зв'язки з багатьма міжурядовими та неурядовими організаціями, особливо з

Обговорювалися питання планування та координації наукових досліджень, взаємодія вчених, розвиток діалогу про взаємодію, розвиток структури ICSU в контексті регіонів СНД, створення регіонального комітету ICSU, реалізація регіональних проектів обміну науковими даними між країнами в регіоні (наприклад, вузол міжнародної мережі «Інтермагнет» в Україні та Росії).

За підсумками роботи було створено регіональний комітет зі співпраці з ICSU у складі: М.З.Згуровський (делегат України в ICSU, відповідальний секретар); М.В. Мясникович – голова президії Національної академії наук Білорусі; Н.А. Плате – віце-президент

Пан Томас Россуел 12 травня відвідав НТУУ «КПІ», де ознайомився з його історією та сьогоденням, зустрівся з керівниками підрозділів і науковцями. Він високо оцінив стан та перспективи нашого університету, а ще встиг люб'язно відповісти на запитання кореспондента «КПІ».

– **Пане Россуел, яка мета співпраці між ICSU та вченими Східної Європи?**

– ICSU прагне покращити й активувати наукові зв'язки між країнами й організаціями, залучити нових членів. Робоча зустріч у Києві відбулася з ініціативи академіка НАНУ М.З.Згуровського і має на меті об'єднати зусилля щодо регіонального співробітництва.

– **Назвіть, будь ласка, перші спільні кроки ICSU та регіональних АН?**

– Це створення регіонального комітету, який узгодить основні пріоритети регіонального співробітництва. Наша організація хотіла б знати основні потреби регіонів та поінформувати представників ваших АН про уже напрацьовані міжнародні пріоритети.

– **На робочій зустрічі говорилось про нові можливості співпраці. Що малося на увазі?**

– Наука за своєю суттю – міжнародна. З набуттям незалежності країнами Східної Європи стало менше централізованих планів, більше можливостей для інтеграції.

– **До регіонального комітету по роботі з ICSU увійшов, зокрема, ректор нашого університету М.З.Згуровський. Яке місце у майбутній співпраці відводиться вузівській науці?**

– Уся міжнародна співдружність у галузі науки базується на університетській науці. Потрібно, щоб ректори вищих навчальних закладів розуміли важливість міжнародної співпраці та залучали до неї своїх науковців.

– **Ваші враження від Києва, КПІ?**

– Грандіозні! Сподіваюсь на майбутні зустрічі, яких чекатиму з нетерпінням.

Н. Слізарова

Співпраця з Малайзією

12-13 травня в нашому університеті перебувала делегація Малайзійського інституту авіаційних технологій (MIAT) на чолі з проректором Газалі Абд Манаф. У ході проведених переговорів прийнято рішення про створення в м. Куала Лумпур при MIAT Центру з 10-місячної підготовки громадян Малайзії до вступу на навчання в Київській політехніці. Партнери домовились, що протягом перших двох семестрів слухачі будуть вивчати російську і українську мови з викладачами – філологами, яких буде направляти у відрядження НТУУ «КПІ», далі в роботу включаться викладачі з фізики, математики, хімії для читання курсів з цих дисциплін українською або російською мовами з метою підготовки слухачів до вивчення університетської програми. Після складання екзаменів і отримання сертифікату про закінчення навчання в Центрі слухачі будуть зараховуватись до НТУУ «КПІ».

На фото: Проректор з міжнародних зв'язків НТУУ «КПІ» проф. С.І.Сидоренко і проректор MIAT Газалі Абд Манаф підписують протокол про умови навчання слухачів у Центрі підготовки громадян Малайзії до вступу в КПІ

Інф. «КПІ»

ЮНЕСКО та Третьою Світовою академією наук (TWAS).

У зустрічі взяли участь Борис Патон – президент Національної академії наук України, академік НАНУ; С.М.Ніколаско – міністр освіти і науки України, М.В.Мясникович – голова президії Національної академії Білорусі; Н.А.Плате – віце-президент Російської академії наук, академік РАН; Б.С.Гаїна – головний учений секретар Академії наук Молдови, член-кор. АН Молдови; А.Д.Гвішіані (Росія) – віце-президент CODATA (комітет з даних для науки та технологій Міждисциплінарного наукового комітету ICSU); М.З.Згуровський – представник України в ICSU, член виконавчого комітету CODATA, ректор НТУУ «КПІ».

Російської академії наук; Б.С. Гаїна – головний учений секретар Академії наук Молдови та інших, очолює його президент НАН України Б.Є.Патон.

Учасники зустрічі ухвалили вважати пріоритетними напрямками діяльності регіонального комітету:

– розвиток регіональних проектів, актуальних для країн, що представляють регіон (наприклад, проекти, пов'язані з аварією на ЧАЕС, проекти в галузі екології, трансферу високіх технологій та ін.);

– координація діяльності наукових організацій у регіоні;

– обмін науковими даними між країнами в регіоні (наприклад, даними, одержуваними з мережі «Інтермагнет»).

- СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:
- 1 **Візит Держсекретаря України**
- .....
- Міжнародна співпраця**
- .....
- 2 **Профспілкова конференція**
- .....
- Гендерний семінар**
- .....
- Засідання Вченої ради**
- .....
- 3 **Інтерв'ю депутата Київради Д.Й.Андрієвського**
- .....
- 4 **Кафедра МАХНВ**
- .....
- Переможці з РТФ**
- .....
- 5 **До 130-річчя Міжнародної метричної конвенції**
- .....
- 6 **Тричі народний Спорт**
- .....
- Увага, конкурс!**

12 травня в Центрі культури та мистецтв КПІ відбулася ХХХ звітно-виборча профспілкова конференція співробітників НТУУ "КПІ". Її 362 делегати представляли 7-тисячний колектив членів профспілки нашого університету. У президії – ректор університету М.З.Згуровський, представник ЦК профспілки працівників освіти і науки В.А.Мовчан, проректор М.В.Печеник, голова профкому співробітників В.І.Молчанов, голова профспілкового комітету студентів В.Ю.Миронов, голова профбюро НТБ Г.П.Межевич, заст. декана ІХФ А.І.Жученко.

За пропозицією головування доц. І.А.Жученка обрано робочі органи конференції: лічильну та редакційну комісії, сек-

ністрацією і колективом, інтереси якого представляє профспілка.

У доповіді велику увагу було приділено питанням фінансового забезпечення університету, вирішенню завдань у контексті Болонського процесу, переходу на нову структуру управління, що, у свою чергу, пов'язано із основними напрямками діяльності профспілки та із забезпеченням пра-

ПРОФСПІЛКОВА ЮВІЛЕЙНА

вових і соціальних гарантій працівників університету.

У виступі ректора університету М.З.Згуровського було зазначено позитивну роль, яку відіграють від початку 90-х років колективні угоди між трудовим колективом та адміністрацією. Надалі ректор зупинився на необхідності вирішення проблем елітної інженерної підготовки у КПІ, підготовки професіоналів високого ґатунку, в

ретаріат, склад яких напередодні було визначено нарадою представників делегацій підрозділів.

Першим питанням порядку денного було заслухано та обговорено звітну доповідь голови профкому співробітників В.І.Молчанова про роботу профспілкового комітету НТУУ "КПІ" за період з червня 2003 року по квітень 2005 року. При обговоренні виступили М.З.Згуровський, І.І.Клетченков, Є.Г.Таранченко, О.Ф.Луговський, В.А.Мовчан.

У звітній доповіді профспілкового комітету було докладно проаналізовано роботу комісії профкому: організаційно-масової, соціального та правового захисту, соціального страхування та оздоровлення, по роботі з дітьми, житлово-побутової, комісії з культури та спорту, охорони праці, громадського контролю та по роботі з ветеранами. Головним завданням, як наголосив у своїй доповіді В.І.Молчанов, профспілковий комітет ставив перед собою правовий і соціальний захист членів профспілки. Вирішенню цих питань сприяло виконання Колективних договорів між адмі-

тому числі науковців, викладачів, фундамент якої закладено нашими славетними попередниками. Вирішення цих завдань стає можливим, як було підкреслено ректором, тільки у консолідованому колективі, і тут велика роль належить профспілці. М.З.Згуровський високо оцінив діяльність за звітний період профспілкового комітету університету і, зокрема, його голови В.І.Молчанова. Таку саму оцінку було висловлено всіма виступаючими.

Роботу ревізійної комісії профспілкового комітету за звітний період односторонньо було визнано як задовільну та прийнято відповідну постанову, якою, зокрема, звіт ревізійної комісії було затверджено.

Головою первинної профспілкової організації НТУУ "КПІ" на наступний п'ятирічний термін односторонньо було обрано В.І.Молчанова.

За пропозиціями наради представників делегацій підрозділів було ухвалено склад профспілкового комітету і склад ревізійної комісії профкому та прийнято відповідні постанови.

Ю.Москаленко

12-13 травня в НТУУ "КПІ" пройшла VIII Міжнародна науково-практична конференція "Творчість та освіта у вимірах ХХІ століття". Організатори конференції – Міністерство освіти і науки України, НТУУ "КПІ", факультет соціології та кафедра філософії.

Те, що конференція відбувається вже у восьме і її учасниками є широкий загал науковців, освітян свідчить про значущість та невичерпність проблеми творчості. На конференції постійно піднімаються проблеми розвитку творчої особистості, розкриваються сучасні методологічні проблеми творчої діяльності,

Конференція з проблем творчості

проблеми технічної творчості та ін.

Пленарне засідання розпочалося доповіддю д.ф.н., проф. Б.В.Новікова "Освіта як творчість". Підкреслюючи важливість глибокого філософського дослідження проблем творчості, проф., д.ф.н. Б.В. Новіков зазначив, що творчість неодмінно

А.А.Мельниченко

є головною умовою гуманізації освіти, становлення всебічно розвинутої особистості та індивідуальності.

Потім виступив к.ф.н., доц. В.Г.Семенов з темою "Естетичний ідеал в умовах громадянського суспільства". Продовжив пленарне засідання директор НДЦ "Соціоплюс" А.А.Мельниченко доповіддю

"Форма перетворена та анти-творчість". Далі доц. Г.П.Бахтіна розповіла про корпоративну культуру та шляхи результативного управління саме в рамках університету. Викладач М.П.Препотенська розглянула творчість у контексті риторики, а саме явища каріокінезу та "сірої зони". Завершив пленарне засідання ст. викладач В.Д.Піхорович. Тема його доповіді – "Освіта як галузь суспільного виробництва. Спроба політекономічного аналізу проблем сучасної освіти".

Робота конференції продовжилася в семи секціях. До конференції видана збірка тез доповідей.

В.Іваненко

ГЕНДЕРНІ РЕАЛІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ

Травень дарує не лише радість буяння весни, каштанового та бузкового квіту. На цей час припадає чимало прекрасних свят, зокрема, по-в'язаних із жінкою та її місцем у суспільстві: День матері, День сім'ї, професійні свята, навіть День Європи, до якої ми дружно намагаємося ввійти. І саме в середині травня в нашому університеті відбувся науково-методичний семінар "Гендерні реалії та європейські перспективи українського суспільства". Його організували Національний інформаційний центр зі співробітництва з ЄС у сфері науки і технологій, Український центр 'ендерної освіти при НТУУ "КПІ", Науково-методичний центр Міносвіти і науки, Міжнародна кафедра ЮНЕСКО "Вища технічна освіта, прикладний системний аналіз та інформатика", Інститут інформаційних технологій в освіті, КМДА та громадська організація "Жінки в науці".

Учасники семінару зібралися в ПТО – науковці, викладачі, аспіранти, студенти НТУУ "КПІ", КНУ, НАУКМА, НАУ, представники НАН України та громадських організацій. З вітальним словом до присутніх звернувся проректор НТУУ "КПІ" проф. С.І.Сидоренко – директор Українського центру 'ендерної освіти при НТУУ "КПІ", голова оргкомітету. Він зазначив, що нині інтерес до 'ендерної тематики та освіти співпадає з новим спрямуванням України – рухом до європейського толерантного суспільства, до принципів рівних можливостей, 'ендерна рівність знаходиться у фокусі уваги суспільства. Директор центру також повідомив, що кафедра ЮНЕСКО, яка діє на базі НТУУ "КПІ", постійно здійснює моніторинг 'ендерної компоненти в структурі вищої технічної освіти і природничих наук.

ну, Н.О.Вірченко, Т.В.Девтерову, Л.О.Кесову, Н.С.Равську та Н.Д.Панкратову.

Ще одна книга, яка щойно вийшла з друку у видавництві "Либідь" і яку В.М.Троян подарувала Центру 'ендерної освіти при НТУУ "КПІ" – "Українки в історії". Вона має посвячення: "Вірним донькам України присвячується" і розповідає про 63-х наших видатних співвітчизниць, починаючи з княгині Ольги і закінчуючи Ліною Костенко та Ніною Матвієнко. Подарункове видання складається з шести розділів: українки в традиційному суспільстві, визначні українки-вчені новітньої доби, в обороні національних прав, жінки України в літературі, мистецтві, наші сучасниці. Саме в останній частині вміщено велику статтю про чудову людину, відомого вченого та громадського діяча, професора ФМФ Ніну Опанасівну Вірченко.

Присутніх докладно ознайомили з напрямками діяльності Національного інформаційного центру зі співробітництва з ЄС у сфері науки і технологій та можливостями співпраці з іноземними партнерами.

Було заслухано повідомлення про результати досліджень Центру прикладної соціології "Соціоніка", який діє на базі ФС НТУУ "КПІ", про ставлення молоді до проблем 'ендерної рівності. Відмічалось зростання зацікавленості студентів 'ендерною освітою та висвітленням 'ендерної проблематики.

Заступник директора Центру 'ендерної освіти при НТУУ "КПІ" з науково-методичної роботи Юлія Стребкова доповіла про концепцію впровадження 'ендерної компоненти до структури вищої технічної освіти. З повідомленням про участь у 31-му конгресі організації "Жінки в природничих науках та техніці Німеччини"

Виступає професор С.І.Сидоренко

Професор В.М.Троян – керівник громадської організації "Жінки в науці" подякувала присутнім за співпрацю та презентувала книги, видані за сприяння громадської організації, яку вона очолює. У довіднику-енциклопедії "Жінки – вчені Києва" вперше в історії української науки подано матеріали про життєвий і творчий шлях 469 провідних жінко-учених, які працюють в НДІ НАНУ, галузевих академіях та вищих навчальних закладах столиці. Книга побачила світ за участі Головного управління освіти і науки КМДА. Там, зокрема, вміщено статті про вчених нашого університету – О.М.Безвесіль-

та наукових семінарах у Гамбурзькому університеті виступила канд. істор. наук К.Кобченко. Слухачів семінару зацікавили доповіді про 'ендерну культуру як чинник євроінтеграції та 'ендерну термінологію в сучасній українській мові.

На закінчення учасники семінару висловили задоволення конструктивним обговоренням 'ендерних проблем сьогодення та окреслили плани підготовки до III Міжнародної конференції "Жінки в науці та освіті: минуле, сучасність, майбутнє", яка відбудеться восени.

Н.Вдовенко

Засідання Вченої ради

На початку засідання, яке відбулося 16 травня під головуванням ректора університету М.З. Згуровського, із ювілейним днем народження було поздоровлено зав. кафедри загальної та теоретичної фізики академіка НАН України В.М. Локтева. Переможцям щорічного університетського конкурсу на кращий дипломний проект та роботу – студентам та їх керівникам було вручено дипломи. За багаторічну плідну співпрацю в навчальній та науковій роботі диплом почесного доктора Габровського технічного університету (Болгарія) було вручено професору К.І. Самофалову.

Порядок денний було розпочато заслуховуванням наукової доповіді професора А.В. Праховника "Концепція побудови ефективної енергетики України". У доповіді докладно були розглянуті питання надійності енергопостачання, політики цін і тарифів у галузі, пов'язане із цим законодавство та стан існуючої нормативної бази, енергоефективності, процеси регулювання сфери відносин між споживачами та виробниками електроенергії тощо. При обговоренні виступили А.П. Тузов, В.Г. Бар'яхтар, Д.Ф. Чернега, А.І. Петренко.

З інформацією про роботу методичної ради і підрозділів університету щодо впровадження навчальних технологій відповідно до Болонського процесу, про організаційні аспекти цього важливого напрямку діяльності університету на сучасному етапі виступив перший проректор Ю.І. Якименко. Інформацію було взято до відома.

Про підготовку баз відпочинку НТУУ "КПІ" до нового оздоровчого сезону доповідав проректор з науково-педагогічної роботи (адміністративно-господарська робота та розвиток матеріально-технічної бази) М.В. Печеник. У цьому напрямку створена і працює відповідальна комісія. Зокрема, йшлося про готовність та строки прийому співробітників та студентів у "Маяк", спортивний табір "Сосновий", спортивно-оздоровчий табір "Глобус".

За поданням голови експертно-правової комісії Ю.Ф. Зінковського було затверджено рекомендації до присвоєння почесних звань "Заслужений викладач НТУУ "КПІ" – професору В.М. Коржу, "Заслужений працівник НТУУ "КПІ" – зав. сектора практики, працевлаштування і контрактних форм навчання Н.М. Лаленко.

Було вирішено конкурсні справи та поточні питання.

Ю.Москаленко

БУТИ КОРИСНИМ ЛЮДЬМ

Інтерв'ю депутата Київської ради Д.Й. Андрієвського газети "Київський Політехнік"

— Шановний Дмитре Йосиповичу, Ви — людина публічна, відома, за плечима у Вас досвід успішної роботи на виробничій (в бізнесі) та в стінах Київщини. Якій якості повинна мати людина, щоб стати успішною?

— Одним з найважливіших якостей успішного керівника я вважаю чесність і зацікавленість своєю справою. Та не абияку зацікавленість, а таку, щоб людина могла жити своєю роботою, і лише тоді вона зможе досягнути справжнього успіху. Безумовно, вдалий керівник не реалізується без високого рівня освіти, професіоналізму, сили волі, вміння спілкуватися з людьми, харизматичних рис характеру, якостей лідера. Але з усього зразкового набору необхідних якостей я б все ж таки відзначив чесність й зацікавленість. Адже саме у цьому полягають найважливіші моральні засади будь-якої діяльності й енергетичний потенціал для здійснення задуманих планів.

— Що у Вашому розумінні є "успіх"?

— Якщо давати визначення слову "успіх", то, на мою думку, це гармонія, відсутність внутрішніх і зовнішніх конфліктів. Коли не виникає розбіжностей між власним сприйняттям своєї роботи й оцінкою суспільства, коли виспадає часу й енергії для того, щоб жити роботою і щоб відпочивати, приділяти увагу своїй сім'ї, тоді можна вважати, що ти досяг успіху. Можливо, таке визначення й не відповідає звичним бізнес-категоріям, але все ж, я не вимірював би успіх рівнем прибутку, кількістю угод і контрактів. Коли немає конфліктів, а існує гармонія, то матеріальні й моральні джерела життєвих сил знаходяться у відповідному балансі.

— Коли Ви розпочали свою справу? Як на Вашу думку, нині молодим підприємцям налагодувати свій бізнес простіше чи складніше?

— Я розпочав свою власну справу, тобто бізнес, на початку 90-х років. Специфічні обставини того часу, люди, з якими мені довелося працювати, — це й була моя життєва школа бізнесу. Розвивати бізнес тоді було насправді дуже складно. З одного боку — давалася ознака відсутності державного регулювання, а з іншого боку — виникали не зовсім законні способи і бажання регулювати бізнес-діяльність та чинилися серйозний тиск. Багато чого доводилося робити вперше. Ті, хто починав у 90-ті, кому вдалося зберегти свої команди, примножити успіхи, сьогодні вже, безумовно, люди забезпечені, які отримали під власний контроль досить великі матеріальні й фінансові ресурси. Сьогодні молодим підприємцям, які тільки починають свою справу, певною мірою ще складніше, оскільки у своїй більшості ринки вже сформовані, існує серйозна конкуренція. А щоб зайняти своє місце, необхідно значно більше привнести нових оригінальних ідей, докласти значно більше зусиль. Водночас, нині створено всі умови для заняття бізнесом — відкрито спеціальні академії, школи бізнесу, створено відкритий інформаційний простір. Сучасним підприємцям доступна будь-яка бізнес-інформація, до того ж з'явилися інші джерела для забезпечення фінансових ресурсів. Але якщо говорити про співвідношення абсолютних величин прибутку і трудовитрат, то звичайно ж, порівняно з 90-ми, сьогодні працювати набагато складніше.

— Як, на Вашу думку, якості повинні характеризувати депутата і політика? Коли і чому Ви прийняли рішення стати депутатом?

— Що стосується депутатської роботи й роботи політика, то я теж вважаю найбільш важливими чесність і бажання займатися саме політикою. Дуже часто успішні люди, які наділені якостями лідера і мають відповідний досвід та професійну підготовку, не йдуть у політику, оскільки не мають до неї інтересу. Політика — досить специфічний вид діяльності, й людина, яка займається нею, повинна свідомо прагнути віддати частину себе служінню суспільству й своїй державі. Особливо для мене перед виборами 2002 року серйозним поштовхом було усвідомлення того, що депутат, який на той час працював на території Київського політехнічного інституту й представляв його інтереси у Київській, абсолютно їх не відстоював. Ще до мого обрання депутатом, нам разом з колегами, партнерами вдалося відстояти цілий ряд позитивних рішень сесії Київської ради на користь КПІ. І ось тоді я побачив, що така трибуна як міська рада дійсно потрібна, щоб представляти й захищати інтереси такого величезного 50-тисячного колективу як Національний технічний університет

Вітання ветеранам 6 травня 2005 р.

Україні "КПІ". Тому першим важливим моментом у прийнятті рішення балотуватися у депутати міської ради стало саме бажання підтримати свою "альма-матер". Пізніше я познайомився з оточенням і побачив, що крім студентів і викладачів КПІ ще сотні тисяч людей потребують, щоб їх інтереси були гідно представлені й захищені, щоб вони були враховані при формуванні програм соціально-економічного розвитку міста, проведенні ремонтів. Діяльність депутата Київщини, на мій погляд, — це, в першу чергу, робота на користь реалізації вимог, побажань виборців, і тому в більшості — господарська робота, а найменшою мірою — політична. А для того, щоб виправдати довіру й надії виборців, безумовно, необхідно вміти перед собою і своїм колективом правильно ставити масштабні, серйозні завдання. Ця риса повинна бути притаманна як політику, так і бізнесмену, керівнику.

— Якими були Ваші дитинство та юність? Коли Ви відчували себе самотійним, з якими прийнятими власні рішення? На кого хотілося бути схожим у той час? Про що мріяли?

— Моє дитинство було досить непростим. Я народився у сім'ї військовослужбовця на Далекому Сході. Сім'я дуже часто переїжджала, і перші сім років мого життя нам доводилося дуже складно. Разом з молодшим братом ми дуже рідко бачили батька, який майже весь час був на службі. Мама працювала лікарем і так само дуже багато часу приділяла своїй роботі. Моїм вихованням займалася бабуся, учителька за фахом. Саме вона фактично й була моєю першою вчителькою й дала мені початкову домашню освіту, виховуючи такі якості як відповідальність, чесність, почуття обов'язку, любов до Батьківщини, читала "необхідні книжки", а це, на мою думку, дуже важливо. Я сповнений глибокої поваги до неї, вона надзвичайно красива жінка і дуже сильна особистість. Втративши чоловіка, вона сама поставила на ноги трьох дітей, а цього року ми разом з нею святкуватимемо її 100-річний ювілей.

Скільки я себе пам'ятаю, у мене завжди було відчуття самотійності й відповідальності, адже з самого дитинства доводилося постійно робити власний вибір. Особливого тиску з боку батьків я ніколи не відчував, більша частина мого життя проходила у школі, біля школи, у дворі нашого будинку. Хоча я не можу назвати такий досвід цілком позитивним, оскільки в дитинстві та юнацтві, як багато інших хлопців, я був досить розбишакуватим і бешкетним. А мріяв, звичайно ж, бути, як і батько, військовим.

Дуже серйозною життєвою школою для мене була армія. Та після служби стало зрозумілим, що зв'язати себе з армійською дійсністю я не готовий. На той час мені хотілося більше творчості, свободи, маю на увазі свободи для розвитку особистості. Хоча, що стосується дисципліни, то у нас у сім'ї вона була поставлена доволі жорстко, і та школа, яку я пройшов у армії, теж була дуже корисною.

— З чим був пов'язаний такий вибір професії і вступ до Київського політехнічного?

— Після армії я прийшов до Київського політехнічного інституту. Але не скажу, що завжди мріяв стати інженером. Вибір професії для мене, як, напевне, багато чого у житті — випадковість, та все ж щаєслива випадковість. Відмінник служби з відповідними характеристиками, я вирішив вступити на факультет електронної техніки. Але там прийняли мене не дуже радісно, мовляв, у нас великий конкурс. І тоді мені порадили звернутися на факультет гірничої електромеханіки й автоматики. Після доброзичливого спілкування із заступником декана, ним тоді був Соловей Олександр Іванович, я був прийнятий на факультет. Можливо, така доброзичливість була пов'язана з тим, що студентів на цей факультет було небагато. Та навчання було для мене дуже цікавим. І сьогодні, завдяки випадковості, я маю щасливу можливість працювати за спеціальністю. За фахом я гірничий інженер-електрик, і робота підприємства, яке я очолюю, у своїй більшості пов'язана із роботою під землею. А ті базові знання, професійна підготовка, яку я свого часу отримав у КПІ, сьогодні допомагають мені швидко орієнтуватися у сучасному середовищі й керувати таким великим підприємством, яким нині є концерн "Київ-підземлябуд".

— Відомо, що Ви — вихованець Київської політехніки. Чим запам'ятались Вам студентські роки? Хто вплинув на Ваше становлення як фахівця й особистості?

— Для мене швидким, але надзвичайно яскравим сном промайнули 5 років навчання в

Київському політехнічному. Пригадується, що доводилося дуже багато працювати. Я брав активну участь у суспільній діяльності нашого інституту, був секретарем комітету комсомолу. Можу сказати, що саме тоді формувалася активна життєва позиція. Крім того, роки мого студентства припали на кінець 80-х початок 90-х — переломні в історії нашої держави й долі багатьох людей.

Серед викладачів, які давали мені професійну освіту, було дуже багато відомих, поважних професорів, доцентів, хороших викладачів, і дуже складно відзначити когось окремо. Але з особливою вдячністю я хотів би сказати про заступника декана, а згодом декана нашого факультету — Віктора Володимировича Смирнова. Це людина яскравої долі, яка має безперечний авторитет і користується глибокою повагою серед студентів і викладачів. Ми йшли до нього з найрізноманітнішими питаннями, і завжди він міг дати корисну пораду. Де потрібно — був жорстким, але таким, як вимагала та чи інша ситуація. Де потрібна була його підтримка, він завжди підтримував. Мені, як активісту факультету, дуже часто доводилося до нього звертатися, починаючи від питань стипендії, надбавок, і до організаційних питань, пов'язаних з відраженням студентських груп на відпочинок та за кордон на стажування. Запам'ятались мені студентські роки й тим, що саме у той час, завдяки нашій активній позиції й підтримці інституту, ми мали унікальну можливість виїздити на роботу за кордон. Ми досить часто організували такі групи для поїздок до Польщі, Болгарії. У нас тоді були перші поїздки до Англії, Іспанії, а це дуже важливо для розширення кругозору, уявлення про нові відкриття й про те, чим живе світ.

— Чи підтримуєте Ви зв'язки з друзями та викладачами?

— Зараз досить багато моїх однокурсників, однокашників працюють разом зі мною. Є й такі, які, можна сказати, йдуть поруч по життю. Це Руслан Кисіль, який, до речі, ніколи не залишав КПІ й сьогодні працює у профкомі студентів. Вадим Демешук, Сергій Кушевський — це люди, які працюють разом зі мною на підприємстві, займаючи керівні посади. Так само у концерні працює й мій хороший товариш, однокурсник — Віктор Тищенко. Щороку 3-5 випускників КПІ приходять на роботу в управління концерну "Київпідземлябуд". Їх я так само вважаю своїми товаришами, колегами, вихідями з однієї "альма-матер". Можна впевнено сказати, що мої відносини з КПІ ніколи не переривались, адже навіть, ще не будучи депутатом Київщини, разом з моїми однодумцями ми завжди підтримували добрі стосунки з інститутом, брали участь у різноманітних святкових заходах, днях факультету і, звичайно ж, намагались надавати посильну допомогу. Дуже часто, коли ми вітаємо своїх викладачів, ми бажали їм вдячних студентів, але, в першу чергу, самі прагнемо бути такими. На мою думку, сьогодні наш, достатньо великий колектив випускників факультету, люди, які працюють разом зі мною, — це яскравий зразок вдячних студентів, і ми завжди будемо це переконали доводити.

— Ваша депутатська діяльність тісно пов'язана з НТУУ "КПІ". Заслуговує на подяку Ваша підтримка численних спортивних та мистецьких заходів, облаштування студмістечка. Розкажіть, будь ласка, які заходи, завдяки Вам, відбуваються в НТУУ "КПІ"?

— Найважливішою в роботі з КПІ я вважаю роботу зі студентами. Адже студент — це голова діяв особа цього 50-тисячного колективу. Чим і як студенту може допомогти депутат? Основним із своїх завдань я бачу залучення студентської молоді до культурного життя, розширення кругозору, сприяння розвитку особистості. У КПІ наважиться велика кількість студентів з різних міст, областей України, країн близького й далекого зарубіжжя. Мені хотілося б сформувати уявлення студентів про нашу столицю як про культурний центр, центр освіти й науки, виховувати патріотичне почуття до свого вузу. Адже це один з найбільших у Європі університетів, який має славу історію, прекрасні традиції, у тому числі й культурні. Ми намагалися приділяти максимум уваги саме культурному життю університету: підтримуємо абсолютно всі дні факультету, лише цього року їх вже проведено дев'ять. Майже щотижня проводимо спеціальні заходи у студентських клубах. Це й студентські вечірки, дискотеки, факультетські конкурси краси. Разом із профкомом студентів та Студентською радою проводимо традиційні конкурси "Студентська сім'я", конкурси-огляди на кращу студентську кімнату в гуртожитку, і, звичайно ж, конкурси, що вже стали легендарними, — "Королева КПІ", "Містер КПІ". Крім того, традиційним вже стали в КПІ "День першокурсника", Юморина, зокрема цього року ми запросили для виступу в ДК "КПІ" відомі

російські команди КВК "РУДН" і "ПАРМА". Важливе місце в нашій роботі займають і спортивні заходи, які проводяться у спорткомплексі НТУУ "КПІ" та на збудованих нами спортивних майданчиках. Усі студентські заходи у нас відбуваються обов'язково з елементом заохочування, тобто з найрізноманітнішими цікавими подарунками. Особливо це актуально для мешканців гуртожитків, адже ми знаємо, як складно сьогодні оновлювати їх матеріально-технічну базу. Багато спеціальних заходів ми спрямовуємо саме на те, щоб студенти могли усвідомити, що, зберігаючи матеріальну базу свого помешкання, вони піклуються про власний добробут і тих, хто приїде за ними.

Безумовно, у центрі нашої уваги соціальний захист студентства. Кожен рік, за поданням профкому, ми надаємо матеріальну допомогу сиротам, студентам із складних сімей. Нині, за зверненням студентів радіотехнічного факультету, ми надаємо допомогу Олександрю Слюсаренку. Хлопець тяжко захворів і потребує серйозного лікування, на яке необхідні не малі кошти. Завдяки турботі його друзів, ми вже зустрічалися з матір'ю Олександра й надали першу частину матеріальної допомоги. Дуже приємно, що його товариші зібрали декілька сотень підписів, і багато людей відгукувалися на цей біль. Такою студентською солідарністю, готовністю прийти на допомогу, безумовно, можна пишатися.

— За Вашої підтримки нині відбувається реконструкція парку КПІ. Розкажіть про цей проєкт.

— Здійснення реконструкції парку КПІ я вважаю основним своїм завданням як депутата. Про це ми одразу ж після мого обрання говорили з ректором НТУУ "КПІ" Михайлом Захаровичем Згуровським, якого я теж вважаю своїм учителем і людиною, яка відіграла важливу роль у моєму формуванні й становленні як депутата. Він і запропонував зайнятися цим масштабним і досить складним проєктом. На перший погляд здавалось, що його реалізувати майже неможливо, оскільки реконструкція парку, що займає біля чотирьох гектарів землі, — це дуже емний у фінансовому й організаційному відношенні проєкт. Але вже сьогодні повністю виконано проєкту документацию, і вже засвоєно близько 3 мільйонів гривень на реконструкцію парку. Найближчим часом ми приведемо його до ладу й перетворимо на чистий, просторий, світлий, з красивим ландшафтним дизайном європейського рівня парк, який стане не лише візитною карткою Київського політехнічного інституту, Солом'янського району, а й загалом міста Києва. Нещодавно ми завершили реконструкцію священного й знакового місця на території парку — меморіального комплексу викладачам і студентам КПІ, що загинули під час Великої Вітчизняної війни. Урочище його відкриття відбулося 6 травня й було приурочено святкуванню 60-річчя Перемоги.

КПІ має унікальну для України структуру. На території університету зосереджено всі факультети, гуртожитки, які утворюють єдиний величезний студентський кампус. І нині з великим задоволенням я дивлюсь на ту серйозну роботу, яку адміністрація КПІ проводить з реконструкції території, гуртожитків, майданів, скверів. А реконструкція парку КПІ є одною з найважливіших складових у створенні цього єдиного, насправді красивого й комфортного для навчання, життя й відпочинку студентського містечка.

— Ваші побажання політехнікам.

— Дуже багато хотілося б побажати політехнікам. Та якщо коротко, я хотів би, щоб студенти КПІ пишалися своїм університетом і його традиціями. Звичайно ж, успіхів у навчанні. Це зовсім не формальне побажання, адже в КПІ, я переконався на власному досвіді, існує унікальна база для виховання висококваліфікованих фахівців. Сьогодні ми на найвищому рівні говоримо про європейський вибір України, про необхідність зміни структури державного управління. Я впевнений, що ці фактори стануть важливими чинниками для зміни у ставленні суспільства й держави до ролі й місця інженера, які, на мій погляд, сьогодні недооцінені. Якщо ж ми говоримо про реформування, то одну з найважливіших функцій у цьому процесі виконують саме фахівці технічних спеціальностей, фахівці-інженери. Згадаймо хоча б приклади Сполучених Штатів Америки, чи післявоєнної Німеччини, чи досвід провідних світових держав. Вони підтверджують, що саме люди з високою технічною освітою, технічною культурою здатні генерувати прогресивні ідеї, давати поштовх розвитку промисловості, економіки і, як наслідок, розвитку держави. Ми всі прекрасно розуміємо, що в основі процвітання будь-якої країни, в основі її незалежності, благополуччя і добробуту громадян лежить розвиток економіки. А це завдання неможливо виконати без підготовлених висококваліфікованих інженерних кадрів. Якщо ми їх не виховуємо й не навчаємо, нам доведеться запрошувати їх із закордону. А це було б дуже прикро, маючи сьогодні таку професію, визнану у всьому світі школу технічних спеціальностей, якою є Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут".

Спілкувався В.Яковий

Кілька років тому в кабінеті завідувача однієї з кафедр Київської політехніки відбулася розмова, свідком якої був автор цих рядків. Керівник великого акціонерного товариства вимагав розподілити кількох випускників кафедри на своє підприємство. "Дозвольте, – намагався заперечити завідувач, – вони ж будуть працювати не за спеціальністю". "Мені потрібні випускники саме вашої кафедри", – не відступав керівник. Кафедрою, випускників якої обов'язково хотів узя-

ти до себе на роботу бізнесмен, була кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв НТУУ "Київський політехнічний інститут". Кафедру машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв (МАХНВ) засновано в 1928 р. на хіміко-технологічному факультеті, а за 10 років переведено на утворений на її базі факультет хімічного машинобудування (зараз – інженерно-хімічний). Саме від кафедри МАХНВ ведуть свій родовід кілька великих навчальних закладів, серед яких Національний університет харчових технологій та Національний університет промисловості і дизайну.

У довоєнні роки (починаючи з 1935 р., коли отримали дипломи перші 16 з майже 5000 випускників кафедри) за фахом "Машини та апарати хімічної промисловості" випускалося по три академічні групи щорічно. Окрім диплома інженера-механіка більшість випускників отримувала військове звання. Із 1934 р., після відкриття нової спеціальності "Машини і апарати целюлозно-паперової промисловості", набір було збільшено до чотирьох груп. У ці роки на кафедрі працювали

захист металів від корозії, очищення стоків та викидів промислових виробництв.

У 1996 р. на базі кафедри працює очолюваний професором Я. Корнієнком Науково-інженерний центр "Хімічна інженерія", який дозволяє здійснювати широкий обмін досвідом між підприємствами та організаціями суміжних галузей. За технологіями, розробленими Центром, випускаються, зокрема, комплексні органо-мінеральні добрива нового покоління і зневоднені харчові концентрати.

Міжгалузеву науково-дослідною лабораторією інтенсифікації та автоматизації процесів сушіння, створеною професором В. Марчевським у 1983 р., впроваджено у виробництво понад 900 (!) сушильних і випарних установок, серед яких і перша у СНД випарна установка з механічною рекомпресією пари. Одинадцять розробок цієї лабораторії відзначено медалями міжнародних виставок.

Розроблені під керівництвом професорів Ю. Лукача та Л. Радченка промислові лінії для виробництва полімерних плівок, полімер-абразивних волокон і листів, композиційних полімерних матеріалів перевершують зарубіжні аналоги. Гравітаційно- та роторно-пліткові апарати, розроблені завдяки дослідженням професора Є. Воронцова, здобули заслужене визнання в технологічних процесах випарювання. Широко відомі серед спеціалістів установки для очищення газових викидів ливарного та зварювального виробництва та установки нанесення полімерних покриттів, розроблені у 80-х рр. під керівництвом професора М. Павліщева.

На основі наукових розробок кафедри МАХНВ її співробітниками видано понад 60 монографій і навчальних посібників. Написаний за редакції І. Чорнобильського підручник "Машини та апарати хімічних виробництв", витримав три перевидання. Чотирма з дев'яти своїх монографій Ю. Лукач започаткував наукову школу з процесів та обладнання переробки полімерних матеріалів.

У своїй науковій і прикладній роботі співробітники кафедри керуються відомим принципом винахідників і раціоналізаторів усього світу: "Вдосконалити можна все". Тому за останні 20 років біля 300 їх наукових розробок захищено патентами України, Росії та інших країн.

Сьогодні у складі кафедри працює майже 30 викладачів, більшість з яких є її вихованцями. Це, зокрема, завідувач кафедри з 1999 р., заслужений працівник освіти України, доктор технічних наук, професор Я. Корнієнко, док-

тори технічних наук, професори Л. Радченко, О. Півень.

Кафедра МАХНВ є базовою з підготовки магістрів і спеціалістів хімічних та нафтопереробних виробництв, а група майбутніх інженерів целюлозно-паперової промисловості є єдиною в Україні. Щорічне державне замовлення складає 80 осіб. Наукове й навчальне обладнання кафедри налічує майже 75 установок, машин та апаратів, серед яких – дві папероберальні машини, три технологічні лінії – для виробництва рукавної плівки, рулонних і лінійних полімерних виробів, обладнання для підготовки паперової маси, установок для одержання рідкого азоту і для мембранного газорозділення, машини для перероблення полімерних і паперових відходів тощо.

Уже досить давно ми сформулювали принципи, за якими намагалися навчати студентів. Ось вони: ВИ – отримуєте класичну інженерну освіту; МИ – навчаємо Вас самостійно учитися і думати, поважаємо й турбуємося про Вас, забезпечуємо 100-відсоткове працевлаштування.

МИ ВЧИМО ДУМАТИ

Про кафедру МАХНВ і не тільки

Бакалаври 2005 року

ти до себе на роботу бізнесмен, була кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв НТУУ "Київський політехнічний інститут".

Кафедру машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв (МАХНВ) засновано в 1928 р. на хіміко-технологічному факультеті, а за 10 років переведено на утворений на її базі факультет хімічного машинобудування (зараз – інженерно-хімічний). Саме від кафедри МАХНВ ведуть свій родовід кілька великих навчальних закладів, серед яких Національний університет харчових технологій та Національний університет промисловості і дизайну.

Рік заснування кафедри співпав з початком докорінної перебудови промисловості і сільськогосподарства СРСР. Саме тоді розкрилися організаторські здібності першого завідувача кафедри В. Васильєва, у майбутньому – члена-кореспондента АН УРСР, доктора технічних наук, професора.

З листопада 1930 р., коли було укладено договір про шефство киян над Донбасом, співробітники й студенти кафедри брали активну участь у переоснащенні підприємств Донецька та Макіївки. Під керівництвом В. Васильєва було сформовано великий науковий колектив, який займався шахтною справою. Саме на цей час припадає і початок багаторічної творчої співпраці кафедри з Київським ВАТ "Завод Більшовик".

такі відомі вчені як професори О. Кіров, М. Гейштофт, Н. Пінес (пізніше – завідувач кафедри металознавства), О. Плигунов (ректор КПІ у повоєнні роки, заслужений діяч науки і техніки УРСР), доценти П. Бруякін і С. Циткін (завідувач кафедри гідраліки).

З початком війни кафедру було евакуйовано до Ташкента, де вона працювала у складі Середньо-азіатського індустріального інституту, надаючи допомогу заводам "Ташсільмаш", "Червоний Аксай" та іншим у переведенні виробництва на військові рейки.

Невдовзі після визволення Києва, завдяки самовідданій праці викладачів і співробітників кафедри, підготовку спеціалістів було поновлено, а 1947 року захистила дипломи перша повоєнна "збірна" група. Серед її студентів були й майбутні співробітники кафедри В. Миргородський та Р. Дуднік.

Можна упевнено стверджувати, що цей і багато наступних випусків були б неможливими без великих зусиль, докладених доктором технічних наук, професором І. Чорнобильським, який очолював кафедру 1945-го і був її незмінним завідувачем протягом 28 років.

І. Чорнобильський народився у 1897 р. У 1922 р. із відзнакою закінчив хіміко-технологічний факультет КПІ, потім працював інженером Київського цукротресту, а в 1928–1938 рр. – науковим співробітником НДІ цукрової промисло-

Протягом багатьох років – голова спеціалізованої вченої ради ВАК України. Один із засновників наукової школи з одержання і переробки полімерів, автор дев'яти монографій і понад 200 наукових праць. Завдяки великій організаційній роботі Ю. Лукача та тодішнього проректора КПІ, одного

Захист дипломної роботи

з перших випускників кафедри В. Гнатівського (до речі, рекордсмена світу з мотокросу), у 1978 р. збудовано новий корпус факультету хімічного машинобудування.

На початку 80-х усталилися базові напрямки наукової роботи кафедри: розробка випарної техніки та пліткових апаратів, дослідження властивостей полімерів та створення обладнання для їх одержання й переробки, інтенсифікація процесів сушіння та створення нового сушильного обладнання, переробка деревини та отримання паперових виробів,

Команда РТФ – переможець олімпіади з радіотехніки

26 квітня у м. Севастополі на базі Севастопольського НТУ пройшла Всеукраїнська студентська олімпіада з радіотехніки, в якій брали участь 11 команд, що представляли НТУУ "КПІ", Київський національний університет ім. Т.Г.Шевченка, Харківський національний університет радіоелектроніки, Севастопольський, Одеський, Львівський, Житомирський, Черкаський, Вінницький НТУ, Національний авіаційний університет, Севастопольський

військово-морський університет ім. П.С.Нахімова.

39 студентів – учасників олімпіади – демонстрували свої знан-

ня з п'яти дисциплін: "Основи теорії кіл", "Сигнали та процеси в радіотехніці", "Електродинаміка та поширення радіохвиль", "Цифрові пристрої" та "Аналогові радіотехнічні пристрої". Перші місця виборувалися в цілому по олімпіаді, командне і особисті – з кожної дисципліни окремо.

До складу команди НТУУ "КПІ" увійшли п'ять студентів РТФ: Максим Русов (V курс), Василь Третяков (III курс), Андрій

Онопка (III курс), Ігор Ольшевський (IV курс) та Віталій Дашівець (див. фото).

До олімпіади студентів готували викладачі за дисциплінами: "Електродинаміка" – Олександр Михайлович Купрій; "Радіотехнічні кола і сигнали" – Олександр Сергійович Макаренко; "Основи теорії кіл" – Микола Ігорович Ястребов, "Аналогові радіотехнічні пристрої" – Микола Олексійович Першин, "Цифрові пристрої" – Сергій

Борисович Могильний. Організаційними питаннями займався О.М.Купрій.

У підсумку наша команда показала блискучі результати. Максим

Русов посів на олімпіаді перше особисте місце, Василь Третяков зайняв I місце з дисципліни "Сигнали та процеси в радіотехніці"; а команда в цілому посіла перше командне місце.

Побажаємо студентам та викладачам РТФ нових блискучих перемог!

Інф. "КПІ"

У стінах нашого університету працювали, працюють та набувають всесвітнього визнання чимало талановитих людей. Заняття улюбленою справою, захоплююче навчання, не менш цікавий та професійний викладацький склад надихають студентів КПІ на плідну, щоденну працю над підручниками, додатковими джерелами інформації для того, щоб стати справжнім митцем в обраній спеціальності.

Багато хто зі студентів бере участь у міжнародних конкурсах, має власні праці та, навіть, винаходи. Але, як відомо, «мале знання викликає гординю, велике – скромність», тому, генеруючи щодня нові ідеї, виношуючи їх для майбутнього великого проекту, вони не розголошують про свої досягнення та наміри, а працюють на рівні з іншими студентами, поступово крокуючи до своєї мети щодо наукових відкриттів.

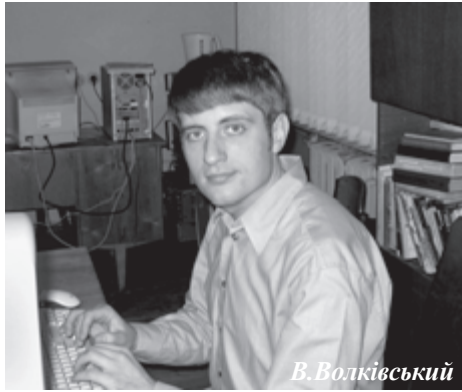
Випускник КПІ – Волківський Вадим у свої 25 років працює над кандидатською роботою. І це – не єдине його досягнення.

Навчання Вадима «за майбутнім фахом» розпочалося ще в школі – коли заняття поєднувалися із працею у навчально-виробничому комбінаті за спеціальністю «слюсар-монтажник радіоелектронної апаратури». У подальшому набуті знання допомогли йому вступи-

Молодий науковець з ФЕЛ

ти на ФЕЛ та продовжити навчання на кафедрі промислової електроніки «КПІ».

«Зараз, за допомогою свого наукового керівника, декана ФЕЛ – професора Валерія Яковича Жуйкова та керівника магістерської роботи, також професора кафедри – Тетяни Олександрівни Терещенко, я працюю над темою «Системи заряду акумуляторних батарей», яку і обрав для написання кандидатської роботи, – розповідає Вадим. – Звичайно, це було не спонтанне рішення – дана тематика і конкретне питання мене зацікавили ще на початкових курсах навчання в КПІ – я із захопленням читав багато літератури з електроніки, і з усіх питань мене найбільше захопило саме це. А найголовніше – почали

В. Волківський

називати ідеї щодо вдосконалення існуючих електронних систем та їх елементів. Ось так, поступово, я дізнавався все більше і більше, виношував нові проекти, збирав до купи думки, ідеї і використав їх при написанні магістерської роботи, яка в подальшому була внесена на конкурс магістерських робіт нашого факультету. Крім того, з IV курсу я працюю в НДІ прикладної електроніки і мені вдається дуже вдало поєднувати роботу за спеціальністю з навчанням, а тепер – із дослідницькою діяльністю: набуті в нашому університеті знання використовую у роботі в НДІ, а НДІ допомагає впровадити і закріпити вивчене на практиці. Але під час навчання мені вдалося себе реалізувати ще й у створенні аванпроектів для ДКБ «Південне», а саме – у розробці підсистем електропостачання космічних апаратів».

Як виявилось, і ця співпраця не була марною – виключно з метою самовдоско-

налення та набуття якомога більше знань, Вадим – наймолодший у своєрідній «науковій групі» – разом з доцентами кафедри, на якій він навчається, керівниками його магістерської та кандидатської робіт, співробітниками конструкторського бюро, працював над науковими розробками, які стали в пригоді українській науці та зацікавили іноземних науковців. На цей час, як наслідок сумлінного навчання та плідної праці Вадима, отримано два патенти на винаходи щодо удосконалення акумуляторних батарей, які використовуються у відомих усім нам електропристроях, автомобілях для подовження строку дії акумуляторів.

Та й це ще не все – під час навчання в КПІ праці Вадима брали участь у різноманітних наукових конкурсах, були представлені на конкурсах робіт нашого університету і приносили поступове визнання своєму автору.

Думаю, що людина, яка із таким захопленням розповідає про обрану спеціальність, про свою набуту професію, про мрії, пов'язані із реалізацією усіх його планів, неодмінно досягне бажаного в житті, причому не тільки для задоволення власних потреб, а ще й на користь іншим.

Катерина Білоконь

130 РОКІВ МІЖНАРОДНОЇ МЕТРИЧНОЇ КОНВЕНЦІЇ

20 травня 1875 року в Парижі 17 учасників Міжнародної дипломатичної конференції, скликаної з ініціативи Петербурзької Академії наук, підписали Міжнародну метричну конвенцію. Відповідно до цієї багатосторонньої дипломатичної угоди:

1) встановлювалися міжнародні прототипи метра і кілограма;

2) засновувалося Міжнародне бюро мір і ваг, на яке було покладено обов'язки здійснювати наукове забезпечення робіт щодо використання й поширення у світі уніфікованої, когерентної і придатної для застосування метричної системи одиниць вимірювань, а також зберігання міжнародних прототипів і повірки національних еталонів одиниць;

3) засновувався Міжнародний комітет мір і ваг у складі вчених з різних країн, завданням якого стала координація діяльності Міжнародного бюро мір і ваг та робіт із забезпечення єдності вимірювань у країнах світу;

4) визначалося, що Міжнародне бюро мір і ваг та Міжнародний комітет мір і ваг утримуватимуться коштом внесків держав, які підписали Конвенцію;

5) було вирішено не рідше як один раз на шість років скликати Генеральну конференцію з мір і ваг.

З того часу метрична система офіційно отримала міжнародний статус.

Але передували цій події десятиріччя дуже повільного її поширення країнами Європи. Процес цей, можливо, міг би рухатися і швидше, якби не «революційне» походження метричної системи. Але все по порядку.

На межі XVIII – XIX століть людство увійшло в нову еру розвитку. Сьогодні цей період історії називають епохою промислового перевороту. Перехід товарного виробництва від мануфактур з їх ручною ремісничою технікою до великих фабрично-заводських підприємств забезпечував упровадження в промисловість і транспорт систем робочих машин, парових двигунів, створення самостійної машинобудівної галузі. Розвиток науки і технологій вимагали запровадження в їхню практику фізичних величин (довжини, швидкості, маси, сили, тиску і т. ін.) та створення приладів для їхнього вимірювання. У свою чергу, запровадження фізичних величин вимагало введення одиниць для їхнього вимірювання. Це, природно, тягло за собою потребу в створенні мір та еталонів для зберігання одиниць, за допомогою яких можливо було б забезпечити градування решти

засобів вимірювань і перевірки збереженості цього градування впродовж тривалого часу.

Однак вибір одиниць та еталонів залишався справою випадку, що призводило до появи великої кількості довільно обраних місцевих одиниць. Про це, до речі, нагадують старі найменування одиниць довжини, більшість яких пов'язані з частинами людського тіла: фут (з англ. *foot* – нога, стопа), п'ядь, дюйм (від голландського *duim* – палець), лікоть тощо. Цікавою є майже повна збігність деяких стародавніх одиниць довжини в різних країнах: на Русі, скажімо, так само, як і в інших країнах, довжину вимірювали стопами (359 мм), ліктями (п'ядь велика, 538,5 мм), долонями (89,8 мм), пальцями (22,4 мм) тощо. За однією з гіпотез джерелом таких мір ваги і довжини були давньоєгипетські міри, які згодом через Грецію і Рим поширилися й на інші країни. Але такі «природні» одиниці були доволі неточними і, навіть маючи однакову назву, іноді досить суттєво відрізнялися одне від одного. Так, 1800 року в одному лише Бадені існувало 112 різних мір довжини, які носили найменування «лікоть», і 92 одиниці площі. До того ж, перераховувати малі міри у більші та навпаки було надзвичайно незручно, адже співвідносилися між собою вони по-різному, як от російські міри ваги (маси), які використовувалися у XIX столітті: 1 берковець дорівнював 10 пудам, 1 пуд – 40 фунтам, 1 фунт – 32 лотам, 1 лот – 3 золотникам, 1 золотник – 96 долям. Що вже казати про перерахування одиниць вимірювань, які використовувалися в одній країні, та навіть в одній галузі, в ті, які використовувалися в іншій. Наприклад, міри довжини, які використовувалися в Росії та в Англії: 1 аршин дорівнював 16 вершкам або 28 дюймам; 1 сажень – 3 аршинам або 7 футам. Тож питання створення єдиних одиниць вимірювань почало підніматися ще з кінця XVII століття. Але лише наприкінці XVIII століття Національні збори Франції ухвалили рішення про необхідність скасування «дивної та обтяжливої різноманітності мір» і доручили Французькій Академії наук розробити систему мір і ваг, яка могла б використовуватися в усьому світі.

До складу комісії, на яку було покладено обов'язок запропонувати таку систему, увійшли видатні вчені П'єр Симон Лаплас, Гаспар Монж, Жан Шарль Борда, Жан-Антуан-Ніколь Коришот Кондорсе. І нарешті 19 січня 1790 року Республіка (10 грудня 1799 року) Консульство – уряд Франції, очо-

люваний Наполеоном Бонапартом, – затвердило нову систему одиниць мір і ваг. На честь цієї події було навіть вирішено виготовити медаль з написом «На всі часи, для усіх народів». Щоправда, відкарбували її значно пізніше – лише у 1840 році, але за моделлю року 1799. Нова система отримала назву «метричної» – від грецького слова «*метрон*» – міра.

Основною одиницею нової системи стала одиниця довжини – метр. Під час пошуків природних засад для визначення цієї довжини обговорювалися три можливості: 1) використання довжини маятника з періодом коливання 1 с (з огляду на те, що період коливання математичного маятника залежить тільки від його довжини); 2) довжина однієї чверті екватора Землі; 3) довжина однієї чверті меридіональної окружності Землі.

Реалізувати першу з цих пропозицій було практично неможливо через те, що на той час не було встановлено відтворюваної одиниці часу, яку, до того ж, неможливо було відтворювати з потрібним ступенем точності й, окрім того, прискорення сили тяжіння g залежить від широтного місцезнаходження маятника на Землі.

Друга пропозиція була відхилена через важку доступність земного екватора, правильність форми якого, до того ж, була встановлена не так строго, як правильність меридіана.

Тому вибір пав на довжину меридіана. Одиниця довжини мала дорівнювати 10^{-7} (одній десяти-мільйонній) частини від однієї чверті меридіональної окружності. Для вимірювань було взято меридіан, що проходив біля Парижа (приблизно 2° східної довготи), за початок та кінець відрізка взяти Дюнкерк і Барселона, відстань між якими становить приблизно 1100 кілометрів. Для вимірювань довжини відрізка було застосовано метод триангуляції, який широко використовується в геодезії до сьогодні. Врешті-решт було знайдено співвідношення між метром і старою одиницею *туазом*, яке дорівнювало такому: $1\text{ м} = 0,513074\text{ туаз}$. У цей спосіб вдалося визначити незмінний стандарт довжини й було виготовлено еталон – кінцеву міру довжини.

Сьогодні основні принципи утворення метричної системи залишилися такими, як тоді, коли її було впроваджено.

Поняття про систему одиниць з плином часу розширив німецький математик К.Гаусс. У 1832 році він запропонував метод побудови сукупних одиниць для ширшого кола величин, зокрема, магнітних. Суть цього методу полягала в довільному виборі трьох основних, незалежних одна від одної одиниць, і утворенні похідних одиниць для решти величин, залежних від основних, за допомогою рівнянь, які зв'язували між собою фізичні величини. У 1851 році систему одиниць, запропоновану К.Гауссом, В.Вебер розповсюдив на галузь електричних величин.

Проте, негайному широкому поширенню метричної системи завадили, так би мовити, «революційні» обставини її прийняття. Суттєво загальмувало її розвиток і відродження у Франції королівської влади в 1815 році. Та життя не стояло на місці й розвиток техніки вимагав прийняття певних домовленостей щодо уніфікації вимірювань. До того ж потрібні були й зручніші одиниці. Тож у Франції у 1840 році було заборонено використання неметричних величин. У 1868 році метричну систему запровадили на своїх територіях Прусія і Північногерманський союз, у 1872 році – Германська імперія.

З часом нові вимірювання земного меридіана засвідчили неточність обраної за стандарт величини метра. До того ж не було певності, що отримана цифра ос-

Еталон кілограма

таточна. Тому в 1872 році Міжнародною комісією з прототипів метричної системи було вирішено перейти від одиниць довжини і маси, що ґрунтувалися на природних еталонах, до одиниць, що ґрунтувалися на умовних матеріальних еталонах чи прототипах.

У 1889 році в Парижі пройшла I Генеральна конференція з мір і ваг, яка затвердила встановлені Метричною конвенцією міжнародні прототипи з числа виготовлених зразків. Прототипи метра і кілограма були виготовлені з платино-ірідієвого сплаву (90% Pt, 10% Ir) і передані на зберігання Міжнародному бюро мір і ваг. Сплав, який було вирішено використовувати для виготовлення прототипів, забезпечує стійкість, однорідність і дає змогу дуже гарно відполірувати поверхню (з метою забезпечення легкості його чищення). Після затвердження міжнародних прототипів метра і кілограма Генеральна конференція розподілила решту зразків між державами, які приєдналися до Метричної конвенції, шляхом жеребкування.

Сьогодні державами-членами Метричної конвенції є 51 країна, асоційованими членами – 17 країн. Серед цих держав – і країни з такими потужними економіками, як Велика Британія і США. Але, скажімо, англійці, попри те, що до Метричної конвенції приєдналися ще 1884 року, перейшли на метричну систему лише в новорічну ніч з 1999 на 2000 рік. А у Сполучених Штатах, які підписали Метричну конвенцію в 1878 році, й досі в промисловості й у торгівлі разом з метричною системою використовуються традиційні англосаксонські міри.

В Україні ж метричні міри є основними в науці, техніці й торгівлі ще з 1927 року, але, як не дивно, формально наша держава остаточно влилася в міжнародну спільноту країн, у яких застосовується метрична система, лише в...2002 році – після набуття нею незалежності і приєднання в цьому статусі до участі в діяльності Генеральної конференції з мір і ваг як асоційованого члена. А 16 жовтня 2003 року були підписані документи і про вступ України до Міжнародного комітету мір та ваг. Це означає, що з цього часу наша країна отримала доступ до еталонної бази Міжнародного комітету мір та ваг і може проводити повірку своїх еталонів із застосуванням міжнародних, а вимірювання, проведені в Україні з використанням власної еталонної бази, визнаватимуться нашими зарубіжними партнерами. Це, між іншим, прямо сприяє і підвищенню конкурентоспроможності українських товарів на зарубіжних ринках – не в останню чергу через скасування обов'язкової процедури випробувань нашої продукції в лабораторіях інших країн.

Дмитро Стефанович, Володимир Яковий

Хор "Ветерани капели КПІ"

ТРИЧІ НАРОДНИЙ

У неділю, 17 квітня, актовий зал Києво-Могилянської академії був переповнений, хоч і афіші не було, і радіо не сповіщало, а люди зібрались. Та ще у вихідний, та ще й посеред дня, о 13.00! А привела їх любов до музики, до гарного хорового співу — три хорові колективи: чоловічий гурт "Чумаки", "Ветерани капели КПІ" та студентський хор "Почайна" перед поважним журі підтверджували й здобували почесне право називатися самодіяльними народними. Одразу треба сказати, мистецький екзамен також складав і вже відомий хоровий диригент Олександр Жигун, художній керівник названих колективів, інженер-технолог, випускник КПІ 1974 року.

Чоловічий гурт "Чумаки" був створений понад 15 років тому теж випускником КПІ, кандидатом технічних наук Василем Трилісом, і набув відомості як цікавий перспективний гурт з колоритним оригінальним співом й унікальним чумацько-козацьким репертуаром. Три роки тому Василь Герасимович залишив "Чумаків", а Олександр Іванович Жигун приграв "Чумаків" у Києво-Могилянській академії. Він оновив репертуар і влітку минулого року проїхав з гуртом чумацькими шляхами з Києва через Бориспіль, Канів, Черкаси, Чигирин, Кременчук, Херсон, Сімферополь аж до Євпаторії, організувавши в кожному населеному пункті невеликі патріотично-агітаційні концерти на підтримку "Нашої України" Віктора Ющенка. "Чумаки" здобули минулого року звання народного хору й нині гідно підтвердили цей високий статус — гучні

оплески й вигуки "браво!", "біс!", "бравісімо!" звучали майже після кожної чумацької перлини.

Хор "Ветерани капели КПІ" був створений фундатором і багаторічним маестро "Самодіяльної хорової капели КПІ", заслуженою артисткою України Лідією Олександрівною Падалко понад десять років тому за допомоги Олександра Жигуна. Звітували ветерани (на сцену вийшло біля сорока чоловік) вже класичними для політехніків багатоголосом "Така її доля" на слова Тараса Шевченка в обробці Лідії Падалко (соліст 82-річний ветеран Вітчизняної війни Віктор Михайлович Болтрик) та "Гімном ночі" Л.Бетховена, народними діамантами "Ой, з-за гори кам'яної" та "Піють півні" в обробці Миколи Леонтовича, духовними хоральними словоспівами "Святий Боже" А.Веделя, "Прийдіть поклонимся" М.Ділецького, "Під твою милість" в галицькому розспіві, "Ave verum corpus" В.-А. Моцарта, "Чорнобривцями" В.Верменича на слова М.Сингаївського та темпераментним спірічуелсом "Не хочу воювати" в обробці З.Левіної.

Ціле відділення співали студенти-могилянці академічного хору "Почайна". І як співали! Майже сто юнаків і дівчат виконували найскладніші за технікою хорові твори духовної музики українських композиторів й оригінальні хорові обробки перлин народного словоспіву. Скорені чародійством юних музикантів, глядачі говорили: "Це краще, що довелось чути за останні роки!" Вихованці Олександра Жигуна створили справжнє духовне свято!

Ю.Нечиторенко

Чемпіонат з плавання

20 квітня у басейні 24 корпусу нашого університету пройшла Першість КПІ з плавання в програмі Спартакіади НТУУ "КПІ". У змаганнях взяли участь 178 учасників з 21 факультету. Причому, дівчат, які у плаванні звичайно приносять більшу кількість балів, було менше — всього 42 дівчини проти 136 чоловіків.

Факультет фізичного виховання і спорту на цих змаганнях був представлений чотирма командами, але виступали вони поза конкурсом, хоча і були нагороджені медалями за блискучі результати. Таким чином, у командному заліку I місце посів — РТФ, II — ФІОТ, а III — ІЕЕ.

Підготовкою студентів, бажаючих виступати на змаганнях, займалися викладачі кафедр ФФВС: І.Ю.Хімич, який підготував команди ІЕЕ, РТФ та ФІОТ; М.М.Андрієнко, О.Г.Черевичко, Ю.М.Вихляев, завдяки якому команда ліцеїстів "КПІ" показала блискучі результати поряд із студентами нашого політеху; Н.А.Дакал — її вихованці — ХТФ; М.Ю.Давиденко, під керівництвом якого до свого першого старту всього за півроку чудово підготувалася команда дівчат ФБТ; К.М.Смірнов — підготував команду ТЕФ; С.М.Щеголов готував студентів ФЕЛ; провідні спортсмени всіх факультетів займа-

лися у А.С.Дементьєва — тренера збірної КПІ з плавання, а В.М.Назарук був головним суддею змагань.

У програмі змагань були дистанції на 50 м: вільний стиль, брас, батерфляй та кроль на спині, 100 м — комплексне плавання та дві естафети — 4x50 вільний стиль і 4x50 комплексне плавання.

Найсильнішою спортсменкою змагань виявилася Ольга Смаль (ТЕФ), яка стала королевою батерфляю та комплексного стилю. Ольга вже не перший рік впевнено займає найвищі сходинки на подібних змаганнях незважаючи на те, що її рідним видом спорту є синхронне плавання.

В.Годун (ФФВС) посів I місце на дистанції вільним стилем, виборовши "золото" у 94 суперників. У батерфляй він виявився четвертим. Т.Корнія була першою на дистанції 50 м брас, але посіла II місце в батерфляй. На 100 м комплексного плавання та 50 м кроль на спині найкращим виявився А.Колпаков (ІФФ), але якщо можна було б, всупереч правилам змагань, демонструвати свої здібності більш ніж на двох дистанціях, Артур, без сумніву, заволодів би ще не одним "золотом". Третім у вільному стилі до фінішу прийшов Р.Кульгук (ФФВС), проте у батерфляй не посту-

пився нікому, впевнено заволодівши I місцем.

Переможцями естафети 4x50 комплексним плаванням стала команда ФІОТ у складі М.Косинського, Д.Жгенті, К.Андреашевського та О.Кайнара, в естафеті вільним стилем I місце в особистому заліку посіла команда ФФВС — С.Герасценко, І.Павленко, Р.Кульгук та В.Годун, а в командному заліку чемпіонами стали студенти ТЕФ — Андрійчук, В.Победін, І.Харченко та О.Кривий.

Особливістю змагань було те, що в одній з естафет за титул чемпіонів на цій дистанції змагалася команда ФФВС "Морські вовки", яка складалася виключно з інструкторів та викладачів циклу плавання — О.Лавренюка (випускник ФФВС), А.Гананая (майстер спорту з плавання, випускник ФФВС), М.Зубкова (майстер спорту міжнародного класу), Є.Щеголова. Проте, на фініші "Морські вовки" поступилися команді ФІОТу. Але, як говорять, найкращий тренер — той, якого перемагає власний учень.

То ж, вітаємо усіх переможців та їх наставників з досягненнями та перемогами.

Катерина Білоконь

На волейбольному майданчику

Минулого року збірна нашого університету з волейболу поповнилася молодими гравцями. До її складу увійшли першокурсники ФФВС Вікторія Тетеньова, Анастасія Камська, Тетяна Тумінок, Даша Жук, Ірина Кальяненко, а також Тетяна Гримуд з ММІ.

Новий рік волейболістки розпочали досить непоганими результатами.

Головною інтригою Універсіади м. Києва, яка закінчилась у лютому, стала боротьба за "золото" між одвічними суперниками на майданчику — командами НТУУ "КПІ" та Національної аграрної академії. Нашій команді вперше за 10 років, вдалося досить впевнено вибороти титул переможця, закінчивши фінальний поєдинок з рахунком 3:1. Крім того, в Універсіаді брали участь жіночі волейбольні команди Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка та Національного педагогічного університету ім. М.П.Драгоманова, які команда КПІ перемогла з однаковим рахунком — 3:0.

Наступним випробуванням для підопічних Дмитра Володимировича Томашевського став Чемпіонат України з волейболу серед жіночих команд вищої ліги. Для отримання непоганого результату після завершення турніру нашим дівчатам залишалося довести свої можливості у двох останніх турах. Проте, через нещасливий збіг обставин — з фінансових причин — команді довелося пропустити III тур та залишитись без жодного очка. Але настрої на останній етап змагань команди виявився специфічним — дівчата блискуче демонстрували на майданчику свою підготовку,

спритність та майстерність, і, як наслідок, стали володарками двох матчів з чотирьох, а також обіграли чемпіона цих змагань — Харківську академію міського господарства, яка зазнала лише однієї поразки в Чемпіонаті — від команди НТУУ "КПІ". І хоча політехнікам вдалося компенсувати втрачені очки, результати змагань виявилися не такими втішними, як всі сподівалися, і для утримання місця у вищій лізі їм доведеться зустрітись у вирішальному поєдинку з командою м. Чернігова.

ди-суперниці складалася з гравців супер-ліги Чемпіонату України з волейболу. Зокрема, збірну Одеської області, яка зайняла третє місце, представляла відома команда "Динамо-Дженестра" — срібний призер Чемпіонату України 2005 року.

На Кубку м. Києва, присвяченому Дню Перемоги, де брали участь збірні п'яти університетів та вісім клубних команд, наша збірна виступала двома командами — відповідно з досвідчених гравців — студенток старших курсів різних факультетів зі

Потужна атака Ю.Ларіонової після блискучої передачі Н.Сафронової (№7)

25 квітня — 1 травня наша команда брала участь в Студентській універсіаді, яка проходила в Одесі, змагаючись зі збірними командами Одеської, Харківської, Луганської, Херсонської областей та Кривого Рогу. У підсумку наша збірна посіла почесне четверте місце, поступившись командам Луганської, Харківської та Одеської областей. Почесне — оскільки коман-

дівчата-першокурсниця, які вже гідно дебютували на чемпіонатах, що відбулися. Незважаючи на досить сильних суперників, яким політехніки поступалися на інших чемпіонатах, збірна "КПІ-1" здобула впевнену перемогу.

Побажаємо нашим волейболісткам нових перемог!

Катерина Білоконь

• КОНКУРС • КОНКУРС •

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення посад:

- **завідувача кафедри (доктор наук, професор):** радіоприймання та оброблення сигналів радіотехнічного факультету; хімічної технології композиційних матеріалів хіміко-технологічного факультету
- **професора (доктор наук, професор)** кафедри фізики металів інженерно-фізичного факультету

на заміщення вакантних посад доцентів (доктор наук, кандидат наук, доцент), ст. викладачів (кандидат наук), асистентів по інституту, факультетах, кафедрах:

Видавничо-поліграфічний інститут

Кафедра організації видавничої справи, поліграфії і книгорозповсюдження
ст. викладачів — 1
асистентів — 1

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра обчислювальної техніки
ст. викладачів — 1

Радіотехнічний факультет

Кафедра радіоконструювання і виробництва радіоапаратури
асистентів — 1

Кафедра радіоприймання та оброблення сигналів
доцентів — 1

Факультет електроенергетехніки та автоматики

Кафедра автоматизації енергосистем
асистента — 1

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра економіки та підприємництва
ст. викладачів — 2

Факультет лінгвістики

Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови
доцентів — 2

ст. викладачів — 2

Кафедра української мови, літератури та культури
ст. викладачів — 1 (за рахунок спец. коштів)

Термін подання документів — місяць від дня опублікування оголошення.
Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, кімната 114.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Редактор
Н.С.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ«Атопол»,
м. Київ, пр. Московський, 9
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.